

Pod širým nebem své se modli děti,
pod chmurným nebem úpí na kolenou;
»Rač naše prosby, Bože, vyslyšeti,
rač utišíti zemi rozechvěnou,
hučv odejmouti od nás, svého lidu,
tu prosbu vyslyš: dej zas zemi klidu!«

Co nasbírala láska k vlasti užší,
co vynes na den um náš v námah bědnu,
co bylo pastvou pro oko a duši,
to všechno za noc spustošeno jednu!
A když i začnem vši tu práci znova,
vždy naše radost bude nehotová!

K nám vlašť'ovička z jihu přiletěla
i oblékala smutně místo známé;
kde útulné své hnízdo vlouí měla,
vše pusto kolem! . . . a my nežehráme,
že nyní zase z toho zkázy sídla
v kraj št'astnější ji nesou křídla.

Hlas krajem letí: Bratři, pomozte nám!
jednoho otce dcery jsme a syni,
i srdce své a ruce našim ženám
i našim dětem zotvírejte nyní:
jet' odklad smrti, tak je hrozno všude
pomozte, bratři! než snad pozdě bude!

Přeložil Gustav Dörfel.

»Goriška Tiskarna« Gaberščekova je razposlala to-le okrožnico: »Izbrane pesmi«. Zložil Anton Funtek. — Pod tem naslovom izidejo 15. junija najlepše pesmi proslavljenega slovenskega pesnika. Obsegale bodo 10 tiskanih pol in izidejo kot 38. in 39. snopič »Slovenske knjižnice«. Ali tiskane bodo lično in na boljšem popirju.

Ta krasna knjiga bo posvečena Ljubljani, kar pove prva pesem. Tiskala se bo v 1000 iztisih nad število naročnikov. Posamični iztisi se bodo prodajali le po 50 kr., a čisti dohodek se pošlje mestnemu magistratu ljubljanskemu v pomoč revnemu prebivalstvu. Ako se knjiga razproda, dobi Ljubljana okoli 200 glđ. — Založništvo prosi prijatelje lepe slovenske pesmi in naše nesrečne Ljubljane, naj bi zbirali odjemnike med svojimi znanci. Cena 50 kr. za tako knjigo je itak nekaj nenavadnega na slovenskem slovstvenem polju.«

O Slomšekovi pesmi, ki smo jo v zadnji številki objavili, smo dobili od istega g. Fr. Praprotnika nekoliko popravka. Rekli smo bili zadnjič, da je podpis pod nemškim voščilom nekoliko nejasen. Sedaj pa nas je g. Praprotnik opozoril, da niti ni podpisan Anton Slomšek, ampak Ant. Glojek; zajedno nam je o Glojkovem prijateljstvu do Slomškega poslal g. Praprotnik po informacijah preč. gospoda Žehla, župnika v Mozirju, to-le pojasnilo:

»Anton Glojek je bil vrstnik in iskren prijatelj Slomšekov. Doma je bil v Gornjem gradu, in g. župnik Žehel se le še toliko spominja, da je rano umrl, pa ne ve več prav kje, ali na Laškem ali pa tam kje v bližini. Tudi župnije, na kateri je A. Glojek takrat služboval, ko je bil Slomšek na Bizeljskem, g. župnik ni vedel imenovati. Slomšek in Glojek sta bila oba Autona in sta ob enem (17. januarija) obhajala vsaki